

ham i en Bygningsafgift deraf, hvilken var langt høiere end den Løse, han fik af den vedkommende Gaandværker, hvoraf Følgen naturligtvis var, at han maatte lade Gaandværkeren flytte. Jeg vilde derfor meget ønske, at de Vædringsforslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds nu har motiveret, maatte blive vedtagne, og da det, som min ærede Medforslagsstiller og jeg har tilfigtet med vort Vædringsforslag under Nr. 5, vil ske fyldest ved det af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag, skal jeg paa egne og Medforslagsstillers Begne tage vort Vædringsforslag under Nr. 5 tilbage. — Da jeg har Ordet, kan jeg ikke andet end udtale det Duffelige i, at dette Forslag maa nyde Fremme. Vi kjende Alle de Klager, som have reist sig trindt omkring i Landet over, at Bygningsafgiften bliver saare tungt paa Flere, og navnlig paa de smaa Gaandværkere, hvilke Klager ogsaa have fundet et Udtryk gjennem Spørgsmaal saavel i dette som i det andet Thing. Om vi end ikke ved dette Lovforslag komme saa vidt, som jeg og hvad jeg er overbevist om, Flere med mig kunne ønske, ville vi dog derved komme et betydeligt Skridt fremad, og jeg skal derfor udtale min Samstemning med det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, naar han sluttede med det Duffe, at dette Lovforslag maatte blive til Lov.

Da Ingen optog det saaledes bortfaldne Vædringsforslag under Nr. 5, var det bortfaldet.

Finantsministeren: Da de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og 3die Valgfreds (Th. Nielsen), som nylig havde Ordet for at motivere deres Vædringsforslag, henviste til, at vi skulde søge at erstatte de Tab, som kunde lides ved forstandige Skattereformer, gennem en Indkomstskat, kan jeg ikke negte, at jeg kom til indvortes at smile, thi jeg ser deraf, at det endnu ikke maa være gaaet op for de ærede Herrer, hvilket Udskaar de ved deres Afstemning, forleden tilføiede denne deres Tanke. Jeg er imidlertid fuldstændig overbevist om, at det vil gaa op for Dem, og i alt Fald vil jeg meget tilraade

ærede Medlemmer af Thinget, som ønske en nogenlunde hurtig Forbedring i vore Skattelove, ikke at opsætte dem til den Tid, da vi kunne vente at faae Indkomstskatten til at reformere den med. Dette gjælder saaledes fuldstændigt om det her foreliggende Lovforslag. Det tilfigter Forandringer i en Skattelov, som vi have paa et Punkt, hvor der efter min Overbevisning trænges til Forbedring, men ganske vist forholder det sig saaledes, som de ærede Talere have ment, at det neppe vil findes rigtigt af Thinget eller de Autoriteter, der senere ville faae med denne Sag at gjøre, at vedtage den, dersom der ikke er Sikkerhed for en forøget Indtægt til Staten paa anden Maade. Dette er imidlertid et Punkt, som jeg ikke anser det for rigtigt i dette Dieblis nærmere at fremdrage. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds berørte Brændeloven, og det var ganske naturligt, at han gjorde det, thi den er, saavidt jeg erindrer, det eneste Forslag til Forhøielse af Skatter, som foreligger for Thinget; men jeg antager, at naar vi komme til at drøfte denne Lov, vil der være Leilighed til at imødegaa de Betænkeligheder, som det ærede Medlem fremhævede, mod en moderat Forhøielse af denne Skat, og jeg skal derfor nu ikke opholde mig videre ved denne Sag, men betragte den ganske simpelt for sig, idet jeg haaber, at Thinget vil beholde i Erindringen de Bemærkninger, jeg nu har tilladt mig at fremsætte. Det Spørgsmaal, der nu er stillet, er altsaa, om vi skulle vedtage det Lovforslag, der af ærede Medlemmer af Thinget her er indbragt, eller om vi skulle vedtage temmelig indgribende Forandringer deri, og der kommer jeg da til at fremdrage en Uttring af det nævnte ærede Medlem imod Lovforslaget. Han fremsægte nemlig som en Indvending, at det vilde være at sætte en ny Løp paa en gammel Klædning, og dette er nu Noget, som man overhovedet ikke gjerne skal gjøre; der er en gammel Regel i saa Henseende. Men jeg maa tilstaa, at det ogsaa forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere have undgaaet denne Feil, idet jeg nemlig ikke ser rettere, end at de ikke ville sætte en ny Løp paa en gammel Klædning, men ville lade den gamle Klædning blive som den er, og kun tage